

Tato práce je pokusem o přiblížení se k rané tvorbě čínského spisovatele Yu Dafu (1896-1945). Práce bude postupovat nastíněním konceptuálních souřadnic, v jejichž kontextu rané texty z let 1921-1927 vznikaly, sledováním organizace tvůrců, k nimž Yu Dafu patřil, učiněním přehledu autobiografických údajů o spisovateli, náčrtu jeho teoretických postojů, podrobným čtením a pokusem o interpretaci vybraných textů a učiněním závěru skrze prisma výše nastíněného kontextu.

Za směrodatné jsou považovány takové souřadnice, jimiž je definována estetika romantického hnutí, a to jak v kontextu západní literatury, tak v souvislostech nové čínské literatury. V kontextu západní literatury je hledán význam a významy, které jsou připisovány romantismu a romantismům, přičemž je snahou dobrat se takových rysů, které mohly být dále přeneseny do jiného prostředí a specifickým způsobem v něm využity. Ve spojitostech do mnoha směrů odkazující nové čínské literatury je snaha vedena záměrem najít spojitost mezi tím, co se označuje jako romantismus či romantická estetika, a způsobem uskutečněného literárního přetvoření romantických rysů především v textech autorů patřících k literární společnosti Tvorba.

Tyto souřadnice by nebyly úplné bez sledování využití japonského literárního žánru nazývaného shishósetsu. Je proto podán stručný přehled vývoje tohoto žánru v kontextu japonské literatury a jsou sledovány možné či uskutečněné spojitosti s poetikou spisovatelů seskupených ve společnosti Tvorba.

O společnosti Tvorba je pojednáno z hlediska vnějšího literárního přístupu, jsou nastíněny její počátky, vývoj a situovanost v kontextu moderní čínské literatury, přičemž je největší důraz kladen na roli, jež v ní hrál autor, jehož povídkové texty jsou hlavním tématem této práce.